

Հայկական գիտահետազոտական հանգույց Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ
ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial
3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) license.

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

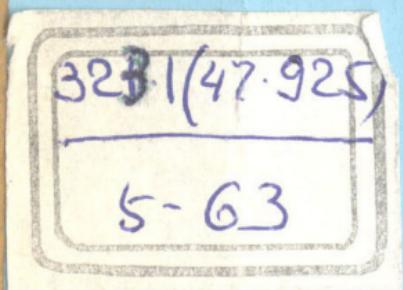
You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format

Adapt — remix, transform, and build upon the material

6075

1862

17090

984

ON5

Վ Զ Գ Ե Յ Ի Կ

Ա Մ Բ Հ Ե Ր Ա Խ Ա Թ Ի Ւ Խ Ա Ր

Կ Ո Ս Ե Վ Ա Մ Պ Ո Լ Ի Ա

Խ Ա Վ Ա Ր Ա Ն Հ Ա Ր Ա Տ Ա Տ Ա Հ Ա Վ Ա Տ Ա Խ

1862

323.1(47.925)

5-63

2001

323.1(47.925)
5 - 63

8081

2005

գրտ-ն
2045

Ա Զ Գ Բ Յ Ի Ն

ԵՐԵՎԱՆԻ ԱՐԿԱՆԻ ՄՐ

Հայոց Ազգին պարծանքները, և Հայա-
տանի դրիցը, հողին, օդոյն և ջրոյն առա-
ւելութիւնները արդէն ամենայն աղգասիրաց
ծանօթ ըլլալով, աւելորդ կը համարինք հոս
մէկիկ մէկիկ նկարագրել: Մանաւանդ աղէկ
գիտնալով, որ ան պարծանաց նիւթերը գը-
րեթէ անհետացեալ ըլլալով, և այն սքանչելի
օգն կը շնչեն հիմակ խումբ մը անհամար թըշ-
ուառութեանց մէջ գերի եղող Համագգեաց,
աւելի դառն տրտմութեան առիթ տուած
պիտոր ըլլանք աղգին բարեզգեաց և փափուկ
սրտերուն: Խւստի իրաւամբք կը լոենք Հայոց
քաշած ամենակերպ խեղճութիւնները, չենք
յիշեր իր անմահ յիշատակաց արժանի ան-
մոռանալի պարծանքները, միայն մեզի անհը-
րաժեշտ պարտք կը համարինք այնպիսի նիւ-
թերու վրայ խօսիլ, ուսկից կը յուսանք օ-
գուտ մը քաղել, և յառաջադիմութեան նը-
շուլ մը տեսնել Ազգին շնորհիւր: Եւ խօս-
քերնիս ամփոփելով, օգտակարագոյն կը հա-
մարինք հոս հիմակուհիմա խօսիլ միայն Տիգ-
րանակերտի վրայ ընդհանրապէս զորն որ առ
ժամանակիս ամենայն մասամբք Հայաստանի
ընտրելագոյն մասը և աղգային յառաջադի-

մութեան ալ աւելի ընդունակ և յարմար տես
զը և կեդրոնը կը համարինք, թէ ըստ ինքեան
երկրին բարեբեր արգասաւորութեան, թէ օ-
դոյն և ջրոյն գերազանցութեան, և թէ ա-
մենակերպ բերոցը և վաճառականութեան
համար ունեցած աղնիւ յատկութեանցը հա-
մար :

Ինչպէս հին ատենը, ասանկ ալ հիմակ,
Տիգրանակերտ քաղաքը Օսմանեան Տէրու-
թեան մեծամեծ և վաճառաշահ քաղաքներուն
մէկը սեպուած է, իր գիրքը շատ սքանչելի,
արևմտեան կողմը կ'իյնի օրուան ո՛ը ճամբայ
հեռու Գրաբաճատաղ լսուած լեռը՝ որ իր ձիւ-
նապատ գագաթներով միշտ զովագին պաղու-
թիւն մը կը ծաւալէ Տ—կերտի հովտին վրայ,
որուն հիւսիսային կողմը կ'իյնան Տօրոս լե-
բան շղթայաձև գոտիները խիստ բարձր և բո-
լորը արծաթապատ ձիւնափայլ, և հարաւա-
յին կողմը ալ ոչ լեռ և ոչ բարձրութիւն մը
կերեայ, այլ մանր բլրակներ և անբաւ տարա-
ծութիւն մը ծովանման անապատի՝ որուն սահ-
ման և հորիզնը մարդուս աչքը չկրնար նըշ-
մարել: Խսկ արևելեան կողմը պատած է խումբ
մը մանր և կանանչազարդ բլրակներու, որոնց
առջեկի հովտին մէջէն և անմիջապէս քաղա-
քին մօտ իր որընթաց ալեքը կը թաւալէ Տիգ-
րիս Եղեմական զրախտին և բոլոր աշխարհին
հոչակաւոր գետերէն մէկը, որ իր գետեղեք-
քը սքանչելապէս պարախացընելով իր ան-

ZUUN-Արմ. ССР

50204-ահ

Ա. Մաշնիկյան
ՅԱՍՆԻԿԱՌԻ ԱՎԱՐ

35950-66

մահ ջրովը , քաղաքին պարտէղներուն առջեւէն սահելով կ'անցնի կ'երթայ Ըսորեստան , “Եինուե , Բարելոն և Պասրա , մքնչե հասնի Պարսկային ծոցը : Իր հողը խիստ բարեբեր է , և ասոր ալ պատճառը կարծիմ թէ Տիգրիսի և Եփրատայ գրախտի գետոց մէջ տեղ ընկնալի է , որովալ Միջագետք և Միջագետաց մայրաքաղաք կը սեպուի : Հողը ամենայն կերպ արդիւնք և պտուղ կը բուսցընէ , ընտիր և առաստ արգէն աշխարհածանօթ է իր աննման սեխն ու ձմերուկը , ասկէց ’ի զատ տանձ խնձոր , սալոր , գեղձ ու ծիրանի , ամեն կերպ բանջարեղէն , Փընտըգ , պթում , նուշմեղը , բամբակ , քեօք պօյասը , քիթրէ , գըղթոր և բուրգ , որով աս օրս Մարսիլիոյ և Լոնտրայի հետ կը վաճառակցի , անբառութիւն ոչխարաց և անզուգական ձիոց և օդապարիկ նժոյգներու կը բովանդակէ իրեն անմիջապէս կից Միրտնայ անապատին մէջ , Ըրաբացոց ձեռքով զարմանեալ , չեմյիշտատկեր իր ամենառատ ընտիր ցորեանն ու գարին ու եղը և այլն , որոնք խիստ ալաժանեն , և իր գաւառին բազմոթիւ բնակչացը բաւական ըլլալէն ’ի զատ , բոլոր իր շրջակայները կերակրելու ալ կ'օգտէ և կ'աւելնայ : Գառաճատաղի , Հազրօյի , Մծրնայ և այլն հռվիտներուն հասուցած խոշորահատ և ճերմակ քրինձը Եգիպտոսի հոչակեալ բրինձէն անհամեմատ կերպով գերազանց է : Տերիկ ու

նեցած ձեթը , ձիթապտուղը , թուղը և նուռն ,
և երկինքէն ձիւնի պէս անձրեած մանա-
նան կամ գազպէն սքանչելի են համով և մե-
ծութեամբ , որոց նմանը ուրիշ երկիրներտեա-
նուած չէ : “Եսյնպէս Աղերդ , Արդնի և Զըն-
քուշ ըսուած իր երկիրներուն խաղողն ու գինին
անօրինակ են : Առանձին յիշատակութեան ար-
ժանի են աս գաւառիս մէջ գտնուած բազմա-
տեսակ ծանրագին մուշտակներն , առատ ա-
ղէհանքները , և առողջարար ջերմուկները :
Զափազանցութիւն ըրած չեմ ըլլար , թէ որ
ըսեմ , որ աս գաւառիս մէջ բուսած պտուղը ,
խոտն ու ծաղիկները անհամար են և անթիւ :
Բաւական շերամի գործատուններ ալկան , բայց
առանց արհեստի և կրթութեան , սակայն մե-
տաքսագործութիւնն աղէկ յառաջ գացած է
քաղաքացւոց բնական ճարտարատմութեամբը ,
որոնց մետաքսեայ ձեռագործները աս դիս ան
դին կը սփոխին , և աս տարի մինչև Լոնտրայի
համաշխարհական մթերացոյցը (Էքսրօղիսիօն)
Օսմանեան Տէրութեան հրամանաւ ներկայա-
նալու պատիւն ունեցած են : Բաւական յառա-
ջադէմ են ուրիշ արհեստներն ալ , ինչպէս ոս-
կերչութիւնը , ներկարարութիւնը , կաշեգոր-
ծութիւնը , երկաթագործութիւնը , պղնձագոր-
ծութիւնը և այլ ամենայն կենցաղօգուտ արհես-
տներն զոր մէկիկ մէկիկ չյիշենք : Մէկդի թո-
ղունք նաև բոլոր ականատես աղքասիրաց ար-
ցունքներուն նիւթեղած ան հնութիւնները ,

ան բարձր, թանձրու ամուլը պարիսպները, կի-
սակործան հրաշակերտ բերգն և Տիգրանուհիի
պալատն և ան աշխարհաւեր կործանմունքներէ
մազապուր ճողոպրած և հիմակ անգամ կան-
գուն մնացած շենքերն որ մարդուս միտքը կը
յափշտակեն, և են սքանչելի օրինակ Արե-
ւելեան—Հայկական ճարտարապետութեան:
Աս ամէն առաւելութիւններէն աւելի են իր
վաճառականութեան համար ունեցած յար-
մարութիւնը, աս քաղաքսէ հիմուկուան Հա-
յաստանի կեդրոնը, ունի հաղորդակցութիւն
կարնոյ, Պարսկաստանի, Վանայ', Խար-
բերդի, Եղեսիոյ, Օմիւռնիոյ, Պօլսոյ, Բերի-
ոյ և ուրիշ ամէն քաղաքաց հետ, և աւելի
գիւրութեամբ կը հաղորդակցի Հնդկաստանի
հետ իր Տիգրիս գետին միջնորդութեամբը, ո-
րուն վրայ անգադար կը սահին իր տձեւ բայց
զարմանագործ լաստերը, որ կ'երթան Կին-
ուէ, և Բաբելոն, ուրկից շոգենաւաց միջոցաւ
իր վաճառքը գիւրութեամբ ցՀնդիկս կը փո-
խադրուի: Ոինչեւ անգամ աս օրերս շատ Եւ-
րոպացիներ ուղղակի Եւրոպայէն գալով Իս-
կենտերուն, անկէց ցամաքէն կարաւանի ըն-
թացքով տասնուշորս օրուան մէջ կը հասնին
Տկերտ, ուսկից 14–15 օրով և երբեմն աւե-
լի շուտ գետին առատութեան ատեն, կը հա-
նին Բաբելոն և անկէց Պասրա, և Հնդկաս-
տան: Եւրոպայի Հնդկաց հետ հաղորդակ-
ցութեան ամենակարճ և ամենադիւրին ճամ-

բան աս ըլլալով, Ընդդիացւոց բարակամիտ
Ծզն ու Տէրութիւնը տասը տարիեն աւելի է
որ իր մասնաւոր ուշագրութիւնը աս քաղաքիս
վրայ դարձուցեր է, և թէպէտե աս կողմերս
Ընդդիոյ Տէրութեան ոչ հպատակ մը կայ
և ոչ Ընդդիոյ վերաբերեալ գործք մը, ՚ի վե-
րայ այսր ամենայնի Ընդդիական Հիւպատոսա-
րան մը հաստատուած է, որուն ձեռքով անդա-
դար քննութիւններ կ'ըլլուին գաւառին մէջ, և
բազմաթիւ նորաղանդ քարոզելներ անրաւ-
ծախքեր կ'ընեն, և առաքելութիւններ կը հաս-
տատեն թէ Տ-կերտ, և թէ իր շրջակայքա-
շաքները, ինչպէս Մերտին, Եղեսիա, Ար-
շերդ, Բաղել, Խարբերդ և Կինուէ, և նոյն
իսկ գեղերը, ինչպէս Աւերեկ, Հայնի, Լըճէ,
Հազրօ, Գրմըլլպըլ, Ատուգեզ, Քեսպիկ,
Ջարօխի և այլն, որ բաւական նշան է թէ Ընդ-
դիոյ Տէրութիւնը քաղաքական նպատակներու
և կրօնքի պատրուակաւ կուսակիցներ շատցը-
նելու համար կը ջանայ, և ոչ թէ ՚իսէր կրօ-
նից : Եւ ցաւօք սրտի կը հարկադրինք խոս-
տովանիլ, որ աս եղած ծախքերը բոլորովին
անօդուա չըլլալէն ՚ի զատ, ապագային հա-
մար մեծ յոյս կը թողու, և արդէնմեր Հայազ-
դի երեսի վրայ ձգուած անտերունչ ժողովուրդ-
ները կ'որսացուին և պիտի որսացուին, թէ որ
Ծզայինք հեղ մը աչքերնին աս Հայրենիաց
ընտիր գաւառին վրայ չգարձնեն և դարման
մը չընեն : Ինչ որ ըսինք, և պիտի ըսենք նո-

բաղանդից համար, չհասկըցուի որ կրօնական
նկատմանց համար կ'ըսենք, այլ կ'ուզենք ազ-
գին բարի նախանձը շարժել օտարականաց օ-
րինակաւ: Թու որ իրաց վեճակը ասանկ մնա-
լիք ըլլայ նէ, անշուշտ պէտք է գիտնայ Ազ-
գը, որ քիչ ժամանակէ եաքը Հայութեան ա-
նունն անգամ պիտի ջնջուի աս երկրէս, և ա-
հա ան ատեն Ազգը (ո՞չ ցաւոցս) ամենամեծ և
անդարմանելի կորուստ մը պիտոր ընէ: “Սորա-
զանդք Տ—կերտի մէջ առաջին շենք համար-
ուած Անգղիական Հիւպատոսարանը դպրոց ը-
րին տղջկանց և տղայոց, և միանգամայն ժո-
ղովարան և բնակարան քարողչաց, և կերպ
կերպ խոստմունքներով և պարզեօք իրենց գը-
լուխը ժողված են մեր աղջին որդիքը, ուր մենք,
ինչպէս նաև ուրիշ աղջերն, որ են Յօյնք, Ա-
սորիք և Քաղդեացիք չունինք բարեկարգ
դպրոց մը, և ահա աս բարեկարգ դպրոցաց
պակասութիւնն է մեր խեղճ Ազգը յետին թըլ-
ուառութեան մէջ ձգողը: Անգղիսյ Տերութիւ-
նըն աս օրերս աւելի և ջանք կ'ընէ կոր Ասոր-
ոց ծովեղերեայ Առւետիա ըսուած նաւահան-
գիստէն սկսեալ երկաթուղի մը հաստատել
մինչեւ ցիներիա, և անկէց ցռապը գալէսի ըս-
ուած աւերակ բերդաքաղաքն՝ որ մեր Պիրե-
ծիկ ըսուած Եփրատայ նաւահանգիստ քաղա-
քէն քիչ մը հեռուէ, և անկէց Եփրատայ
վրայ շողենաւեր բանեցընելով հասնիլ Բարե-
լոն և Հնգկաստան: Աս գործս որչափ որ ցան-

կալի և կենցաղօգուտ ալէնէ, բայց մեր խեղ-
 ճութեան և յետին տգիտութեան մէջ գըտ-
 նուող Եղգայնոց սպառսպառ կործանման վեր-
 ջին հարուած մը պիտօր ըլլայ, վասն զի ահա
 ան ատեն մեր Եղգայինք և մանաւանդ Եփրա-
 տայ սահմանակից եղող քաղաքաց բնակիչքը,
 ինչպէս են, Պիրեճիքցիք, Եղեսացիք, Մամա-
 տեցիք, Խարբերդցիք, Առ Առ Առ, ըսել
 կուզեմ բոլոր Հայաստան, քաղաքական պատ-
 ճառներու համար անշուշտ պիտի յօժարամիտ
 հակամիտին, Ընդղիացիս, և ան ատեն ո՞ւր պի-
 տի մնայ Հայ և Հայութեան անունը, Հա-
 յաստանի ամենէն ընտիր և բազմաթիւ բնակ-
 չօք զարդարեալ երկիրները ձեռքէ ելլելէն
 վերջը: Ես չարեացս ոչ միայն առջել առնե-
 լու համար, այլ և ազգը վաճառականութեան
 մէջ մեծաքայլ յառաջացընելու համար, ինծի
 մի միայն գարման կ'երենայ, Համազգի Եղ-
 բարք, որ մենք հիմակուց կ'անխենք, գէթ մէկ
 երկելի և բարեկարգ դպրոց մը հաստատել
 Տ—կերտ քաղաքին մէջ, որ ինչպէս ըսինք,
 կեդրոն կը սեպուի բոլոր Հայաստանի, որուն
 մէջ ընաիր Հոգաբարձուներու խնամքին ներ-
 քեւ անխտիր գաստիարակուին ազգային ման-
 կունք, և նաև օտարազգիք տղայք և աղջ-
 կունք, և աս կերպով նորաղանդից սերմանե-
 լեք ապականութեանց առջե կ'առնուի ան-
 շուշտ: Իսկ Ընդղիոյ Տէրութեան հաստատե-
 լիք երկաթուղիէն պատճառելիք վնասուց առ-

զե կրնայ առնուիլ, երբոր Օսմանեան բարձր
 Տէրութեան յերբեմն ժամանակի մտածած
 խորհուրդը՝ ի գործ դրուելիք ըլլայ, այս է
 Տիգրիս և Եփրատայ միաւորութիւնը Տ—կեր-
 ափ վերի կողմերը Մատենի մօտերը, ուր այս
 երկու գետոց խտրոցը քիչքան մըն է, ան ա-
 տեն Հնդկաց շոգենաւները կրնան համարձակ
 Բարելոնէն մինչև Տ—կերտ գալ և երթալ,
 վաճառք տանիլ և բերել հիմակուան լաստե-
 րուն տեղ, որոնք թէպէտե Տ—կերտէն ցԲա-
 րելոն ջրոյն ընթացից համեմատ կրնան սանիլ,
 բայց ոչ երբէք ջրոյն ընթացից հակառակ
 կրնան Բարելոնէն դառնալ յետս ջրով, այլ
 կը հարկադրին լաստերը քակել, և նիւթերը
 հոն վաճառելով, ցամաքէն գալ, որ մեծ ար-
 գելք է վաճառականութեան և վաճառոց փո-
 խաղըրութեան : Եւ Առետիայէն ցՊիրեճիկ
 հաստատուելիք երկաթուղին փոխանակ ցՃա-
 պըր գալէսի կանկ առնելու, կրնայ չորս օր-
 ուան ճամբայ ալ շարունակուիլ մինչև ցՏ—
 կերտ, որով աս քաղաքը ու շիտակը ըսելու
 համար բոլոր Հայաստանը կ'ըլլայ կեդրոն և
 միջոց հաշորդակցութեան բոլոր Եւրոպայի
 Հնդկաստանի հետ, և ոչ միայն Հնդկաստա-
 նի, այլ և Ըրեկլքի ուրիշ քաղաքաց հետ,
 և ան ատեն Հայաստան կրնայ հիմակ անհը-
 նարին գժուարութեամբ ու ծախքով Եւրոպա
 փոխադրած ապրանքը դիւրաւ և քիչ ծախուք
 Եւրոպա անցընել, և Եւրոպայինը ընդու-

նել։ Աս կերպով թէ Ազգին և թէ Օսմանեան
մեծազօր Տէրութեան անսպառ և հաստատուն
հարստութեան աղբեւը մը կը բացուի, Ազ-
գը կը ծաղկի և կը յառաջանայ յամենայնի։
Տերտու բնակչաց ընդունակութիւնը և ըլ-
նական սրամտութիւնը և ձիրքերը ազգային
յառաջադիմութեան երաշխաւոր կրնայ ըլ-
լալ, երբոր փորձ ըլլալիք ըլլայ նէ, խօսքերնուա
ճշմարտութիւնը բաւականաչափ կըստուգուի։
Աս անտարակոյս է որ ինչպէս Հայաստանի
երկիրը ընտիր ու պատուական է, անանկ ալ
ան հողին և ջրոյն բարեխառն ազդեցութեամ-
բը սնած մտքերն ալ շատ ընդունակ և առ ա-
մենայն սերմանս գիտութեանց քաջայարմաք
ըլլալու են, միայն թէ ընտիր մշակաց խնամ-
քին կը կարօտին։

Աս առաջարկութեանցս վրայօք կըցան-
կայի իմ սիրելի Ազգայնոցս կարծիքը իմանալ,
և թէ որ իրենց կրթեալ ու մշակնալ միտքերը
պակաս կամ սխալ մը նշմարելու ըլլան նէ տ-
առնց մէջ, կը ցանկամ որ ուղղեն, և միանգա-
մայն ազգային յառաջադիմութեան վրայ ի-
րենց ի՞նչ գաղափար և խորհուրդ ունենալը
յայտնեն, որպէս զի մենք ալ ըստ կարի գոր-
ծակից ըլլալու մխիթարութիւնն ունենանք,
թէ որ ներողամտութեամբ մեր տկար ծառա-
յութիւնն ընդունելու կը բարեհաճին նէ։
Մեր փափագը և վախճանը ուրիշ բան չէ,
բայց եթէ մեր սիրելի Ազգին 'ի վխսառոց զերծ

մնալը, Հայութեան անարատ պահպանութիւնը, և Հայ Ազգին ըստ ամենայնի յառաջադեմ զարդանալը:

Վերջապէս աս ալ կարեռը կը համարինք ծանուցանել արգոյ ընթերցողաց, որ ինչոր ցարդ գրեցինք նէ ոչ եթէ 'ի լոյ կամպարզ երեակայութեամբ գրեցինք, այլ անձամբ ականատես եղած, և Հայաստանի շատ կողմերը պտտած և գործնական տեղեկութիւններ ստացած գրեցինք: Երանի՝ թէ ազգասէր անձինք աղէկ ու շաղրութիւն դնելով աս առաջարկութեանցս, իրենց իննամքով և փութովը պտղաբեր ընէին, որով մենք ալ համարձակութիւն կ'առնուինք աւելի ևս յայտնագոյնս խօսելու, և Ազգին ներողամտութիւնը թախանձելու Հայութեան և Հայաստանի վրայօք:

ՏԵՐ ԳՐԻԳՈՐ ՊԱՐԴԱՊԵՏ

ԷՆՖԻՒՃԵԱՆ Կ. Դ. Կ. Կ.

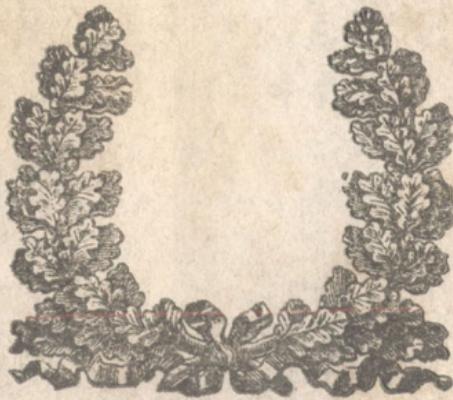

24.
in 8

(9 PM - H
2045

mix

2013

«Ազգային գրադարան

6075

NL0039611

